

מחלקיים בין נזירות מרובה לנזירות מועטה כרבו יוסי, אלא בכל עניין הם קוניםים אותו לנוכח איסור בשתיית יין כנגד כל הימים שתהה בהם יין, **קשה** אם מדובר המשנה במי שקיבל עליו נזירות מרובה⁽¹⁾ של מאה יום, ובחלקם שתהה יין, מודיע אין הוא צריך לנוכח איסור כנגד כל הימים שתהה בהם יין?

וכל שכן אם נעמיד אותה שקיבל נזירות מועטה של שלשים יום, ושתהה יין במשך עשרים יום, שדברי חכמים קוניםים אותו במשך עשרים יום שלא ישתה בהם יין, ואילו במשנתנו איןנו קנס אלא בחלקם.

שהרי אפילו רבי יוסי מודה, שכיוון שלא נהג שלושים יום בנזירות כראוי, קנסו אותו חכמים שנาง איסור בשתיית יין כנגד כל הימים שתהה בהם יין.

אי רבי יוסי, **קשה** אם נעמיד את משנתנו במני שקיבל על עצמו נזירות מועטה, שאפלו לפי רבי יוסי קוניםים אותו כנגד כל הימים שתהה יין, ואילו במשנתנו קנסת אותו רק חלק מן הימים.

ומתרצת הגמרא:

איבעית תימא משנתנו לפי רבי יוסי היא,
ואיבעית תימא משנתנו לפי רבנן היא.

ומברדת הגמרא: **איבעית תימא** משנתנו רבבי יוסי היא, יש לחלק ולומר:

כאן, שאמר רבבי יוסי שМОנה רק חלק מהימים שתהה בהם יין, **בנזירות מרובה**,

ושתה יין, ובא לפניו בית דין להשאל על נזירותו [או שבא למקדש להביא את קרבנותו נזירותו] —

קוניםים אותו על שעבר על דיני נזירותו — וככן, אין נזקקין לו, בית דין לא מאפשרים לו להשאל על נזירותו [או שאם רצה להביא את קרבנותיו, לא נותנים לו להזכיר], אלא אם כן יהיה מונה בהן, נהוג **אימור** בשתיית יין, **כמנין** כל הימים **שנהג** בהן היתר.

כגון, מי שקיבל נזירות של מאה יום, ומתוכם הוא שתה יין במשך שישים יום, קנסו אותו חכמים, שעילו לנוכח עתה איסור בשתיית יין במשך שישים יום.

רבי יוסי אומר: כיוון **שנהג**ימי נזירות במשך ארבעים יום, וקיימים בכך הנהגת נזירות כראוי במשך תקופה של שלשים יום, הנקראת "נזירות מועטה", די שנקנסנו באיסור שתיה של שלשים יום בלבד, ולא נקנסנו בכלל שישים הימים.

אך אם קיבל עליו נזירות מועטה של שלשים יום, ושתהה יין במשך כמה ימים, עליו לנוכח איסור כנגד כל הימים שתהה בהם יין, כדי שתהיה הנהגת נזירות במשך שלשים יום לפחות!

ומעתה, אם נאמר שכונת המשנה "МОנה משעה שנדר", היא לומר שנוהג בחולק מן הימים איסור של שתיית יין, אך איןנו נהוג כנגד כלם, **תיקשי** —

אי, אם משנתנו בשיטת רבנן היא, שאיןם

1. לפי גירסת התוספות لكمן לג ב ד"ה דתניתא.